तेनान्ये तत्नुखे तत्र तत्त्रद्योन्यन्तरं गताः । प्रयान्याप्यायनं वृता सम्यक् श्राद्विवावतां ॥ १५ ॥ अन्यायोपार्जितेरचैंर्यक्राइं क्रियते नरैः। ष्टप्यन्ते तेन चारडालपुक्तशासासु योनिषु॥ १६॥ एवमाप्यायनं वत्स बच्चनामिष्ठ बान्धवैः। श्रादं कुर्विद्गिरवाम्बुविन्दुचेपेग जायते॥ १७ ॥ तसाच्छा बं नरो भत्त्वा गाकैरपि यथा विधि। कुर्वीत कुर्वतः श्रातं कुले कश्चित्र सीदित ॥ १८॥ तस्य कालानइं वश्ये नित्यनैमित्तिकात्मकान्। विधिना येन च नरैः क्रियते तिस्ववोध मे ॥ १८ ॥ कार्यं श्राइममावास्यां मासि मास्युडुपश्चये। तथाष्ट्रकाखप्यवश्यमिच्छाकालं निबोध मे ॥ २०॥ विशिष्टबाद्माणप्राप्ती सूर्येन्द्यहणेऽयने। विषुवे रविसंक्रान्ती व्यतिपाते च पुचक ॥ २१॥ श्राद्वार्षद्रव्यसम्प्राप्ती तथा दुःखप्रदर्शने। जक्मर्घग्रहपीडासु श्राहं कुर्वीत चेच्छ्या॥ २२॥ विशिष्टः श्रोचियो योगी वेदविच्छेष्ठसामगः। चिगाचिकेतस्त्रमधुस्त्रिसुपर्साः घडङ्गवित्॥ २३॥ दौहिष ऋित्रजामातृस्त्रसीयाः श्रगुरस्त्रया। पञ्चासिकर्मानिष्ठय तपोनिष्ठोऽय मातुलः॥ २४ ॥ मातापितृपरश्चैव शिष्यसम्बन्धिवान्धवाः। रते दिजोत्तमाः त्राहे समस्ता केतनश्रमाः॥ २५॥